

Önder Çağiran

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.9.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Afgan'lı Çocuk Ağlarken

Mısrâ' dizmek revâ mıdır
Ağlarken Afgan'lı çocuk.
Sözler derde devâ mıdır
Ağlarken Afgan'lı çocuk.

Bir diyâr ki sisle dolmuş
Çocukları gülmez olmuş.
Hüzünlenip güller solmuş
Ağlarken Afgan'lı çocuk.

Merâlardan ceylân gitmiş
Gülistândan mürgân gitmiş.
Giryân orda, handân gitmiş
Ağlarken Afgan'lı çocuk.

Gönle bülbül ordan gelir
Bülbül gelir, figân gelir.
Bir gün Şâh-ı Merdân gelir
Ağlarken Afgan'lı çocuk.

Önder Çağırın

Akıl ve Yürek

Varımızı idrâkten mahrûmsa sende akıl
Bilgiçliği bırak da git derdine çâre kıl.

Bir kişi ki derinden sızlamaz yüreği var
Kediye ver, yüreğin ona ne gereği var.

Önder Çağıran

Asma Ağacı

Tatlı sadâlarla gözüm açarken
Nazar eder bana asma ağacı.
Güneş içeriye billûr saçarken
Gülümser bu yana, asma ağacı.

Şehir serinliği inceden ince
Âlemi mest eden figân gelince
Hüzünler bir anda döner sevince
Müş tâktır ezâna, asma ağacı.

Seninle olunca ne gam, ne keder
Nice dostun gelir, niceler gider.
Sırrına erişen Mansûr gibi der
Erişir dalına asma ağacı.

Önder Çağırın

Bahârın Tadı

Çocukluğumdaki safî rüyâyı mı bekler
Düşümdê bile açmayan ak yüzlü çiçekler.
Hani mavi duyguların bahârında dönen
Süzülüp süzülüp inen renkli kelebekler?

Şimdi etrafına ıtır saçmayan çiçeğin
-Solgun bahçenin benizsiz güllerine değin
Bahârın- tabîliğine bir uzanan mı var,
Yoksa kanadı mı kırık beyaz kelebeğin?

Önder Çağırın

Bayramımız İçin

Kendi yurdumuzda bize yabancı
Merâlarda gezen ceylân gibiyiz.
Hasret düğümünü bir bir ayırıp
Varımıza uçan mürgân gibiyiz.

Bir avcının keskin okuyla pâre
Pâre yüreğimiz bî-cân gibiyiz
Bayramımız için boya sürünüp
Kesilmeye gelen kurban gibiyiz.

Önder Çağırın

Beyân-ı Hâl

Yazamıyorum,
Gönlümde elem
Elimde kalem
Yazamıyorum.

Kazamıyorum,
Mağaralar pas
Elimde elmas
Kazamıyorum.

Bozamıyorum,
Kurulup giden
Bir oyuncak tren
Bozamıyorum.

Tozamıyorum,
Hammadde çamur
Rüzgâr savurur
Tozamıyorum.

Kizamıyorum,
Doldu sarmaşık
Geldi sırnaşık
Kizamıyorum.

Sizamıyorum,
Kaynağım ulu
Yosunlu yolu
Sizamıyorum.

Önder Çağırın

Beyaz SesleniŖte Göggersin Sevgiler

Bir yağmur beyazı karanfil gibi
Göggersin sevgiler, sevgi içinde.
Gönül ırmağının bulanık dibi
Durulsun Ŗiirin rengi içinde.

Beyaz sesleniŖle çağlayan kalem
Rûhumun sesini yansıtın bana.
Siyah mürekkeple ağlayan kalem
Benliğin nesini yansıtın bana?

Gönülde yanmayan Ŗiirin sesi
Sana da duyulmaz, git ey gönül git.
Beyaz titreyiŖin korlu nefesi
Ümitli korkuyla, korkulu ümit...

Gönül ırmağının bulanık dibi
Durulsun Ŗiirin rengi içinde.
Bir yağmur beyazı karanfil gibi
Göggersin sevgiler, sevgi içinde.

Önder Çağıran

Bıçak Yollarda Takdir

Bu hasret çıkmazında
Hayâller sürgün olmuş.
Emeller, son yazında
Güneş emsâli solmuş.

Ölümsüz ülkümüzde
Sadâmız sûzinâktır.
Harâbât türkümüzde
Makam bizden uzaktır.

Som altından papatya
Çocuk gönlümde kalmış.
Yürekler nefse parya
Soğuklar yurt salmış.

Emeller hasretinde
Bıçak yollarda takdir.
Bu hasret kesretinde
Bütün aşkım Sen'indir.

Önder Çağırın

Bir Başkadır Erzurum

Bir başkadır Erzurum
Anadolu bağrında.
Bir başkadır diyorum
Yağmurunda, karında.

Bir başkadır dağları
Palandöken uzanır.
Verimlidir bağları
Tortum derken uzanır.

Bir başkadır etekler;
Eteklerde kışlası.
Yazın şendir yüksekler;
Yükseklerde yaylası.

Bir başkadır havâsı
Türküsünde mertlik var.
Dadaşların ovası
Herşeyiyle Türk kokar.

Bir başkadır bu şehir
Türbesiyle Gâzî'nin.
Azîziye belirir
Heybetiyle mâzînin.

Bir başkadır câmiler
İslâmiyet gönülde.
Bize miras her eser
Bu memleket, bu belde.

Bir başkadır Erzurum
Anadolu bağrında.
Bir başkadır diyorum
Yağmurunda, karında.

Önder Çağıran

Bir Gün Daha Battı

Karanlıklara doğan bir gün daha battı dn
Sanki rzgr inliyor, yer yaslı, âfk lgn.
Gece gebe halbuki, doğacak yeni bir gün
zlme! Yakışmıyor, yakışmaz sana hüzün.

Mzide Viyana'yı kuşatan günlerin var
tide varlığını yaşatan günlerin var.

Trih sayfalarında şanlısın, dnden te
Günler doğmuştu ancak gün yoktu 'Kn'den te.
Aşkla tutuşur günler, ferd hüzünden te
Bayrak bir yol ilerler, her giden günden te.

Mzide Viyana'yı kuşatan günlerin var
tide varlığını yaşatan günlerin var.

nder ağıran

Bir Sabah Namazı

Bir sabah ezânı karanlıkları
Bertaraf ederek yankılanırken
Nicedir gözü uykuya varmamış
Bir mü'min yerinden doğruldu. Derken
Şavk şavk atıyordu şafak. Gecenin
İztıraplı yüzü ağarıyordu.
Tezekkür kuşları koro hâlinde
Ötüşerek zamânı sarıyordu.
Sabah namazı kılarken kâinât
Kaygısız, feyizsiz yatanlar neden
Kendileri için de ezânların
Okunduğunu unuturlar? Ve sen
Mü'min, bizi de unutma du'ânda.
Değişmezsün bir sabah namazının
Tadını zevksiz zevklere. Geceyi
Tenvîr eden kâinât niyâzının
Yüce dağlarda akis bırakarak
Terennüm edilirken bir bestesi
Alemlerin Rabbi'nin rahmet rahmet
Rûhları kaplar aşk-ı bercestesi.

Önder Çağırın

Bir Tuhaf Soru Sandım

Sıdk ağacını kesen uğruyu doğru sandım,
Gölgesine 'melcedir' diyeni uğru sandım.

Lezzetinin idrâki herkesin kârı değil,
Meyvesini çalanı ma'sûm bir yavru sandım.

Dalında salınanlar her türküyü söyledi
Kimini bir ferîşte, kimini mahrû sandım.

Özünde duyulmuyor kumrunun iniltisi
Sâlik-sıfat libâsa gireni kumru sandım.

Sıdk ağacı ma'nevî kollarını sarmadan
Hilkat gâyesi nedir, bir tuhaf soru sandım.

Önder Çağırın

Bulamazsın

Nefs çölünde yaya kaldın
At, araba bulamazsın.

Çile kervânı içinde
Şirtta aba bulamazsın.

Yolcusun, kabûl edecek
Bir kasaba bulamazsın.

Rahmânî yolda harcanan
Emek, çaba bulamazsın.

Selâm verdiğin diyârda
Dost merhaba bulamazsın

Bir mavi boncuk verecek
Cemil Baba bulamazsın.

Önder Çağıran

Buruk Bir Neş'e

İssız yuvalarda ayaz ayaz ses
İçimde yalnızlık soğuk mu soğuk.
Şevincimi almış kedersiz nefes
Öksüz çocuk gibi neş'em de buruk.

Önder Çağırın

Bülbülün Bahârı

Bülbüllere niçin bahâr soluvermiş, gel güle sor
Niçin bahâr ağıârine gülüvermiş, bülbüle sor
Soluvermiş gülüvermiş ne farkeder, sümbüle sor
Gel güle sor, bülbüle sor, sümbüle sor, eylüle sor.

Önder Çağırın

Câmi'lerimiz

Mü'min yeridir
Câmi'lerimiz.
Şerden berîdir
Câmi'lerimiz.

Susuza sebîl
Zulmete kandil
Hakk'ı anan dil
Câmi'lerimiz.

Kalplere huzûr
Kötülüğe sur
İçi dolu nûr
Câmi'lerimiz.

Önder Çağırın

Civânlığını Bâkî Kılan Nefer

türkü söylemeye vaktimiz olmadı bizim
ma'sûkunu arayan pervâne böceğinin
ışığın etrafında dönerken yandığı gibi
vatan dedik
gündüz ufkuna döküldü
genliğimizin geçtiği geceler

benzimiz soldu ümîdimiz solmadı bizim
gönlümüzde yeşeren peygamber çiçeğinin
taştan örülmüş çöllerde susuz kalmadı dibi
îmân dedik
ebede giderken güldü
civânlığını bâkî kılan nefer

Önder Çağırın

Çağçağ

Çağçağ çayının çayırında
Uzanmak geliyor içimden.
Bir nazlı gelin gibi süzgün,
Düşünürüm, bu edâ neden.

Geri dönmek mi istiyor, ne,
'Ben bu yurdun yâriyim' diyor.
'Ne olur yabana atmayın,
Gönlüm ağıyâri istemiyor.'

Şessizliğe gömülen sesin
Ölüm misâli cana yakın.
Çağçağ, istersen ben olayım
Öteye kadar arkadaşın.

Çağçağ çayının çağıltısı
Hudut ötesinden gelmiyor.
Belli ki suyu parça parça
Ayrılık parçalanmaktan zor.

Suların canlansın, ak Çağçağ,
Kimseye tavizin olmasın!
Çağlar sesine kulak versin,
Yurdumun gülleri solmasın!

Önder Çağırın

Çeliğın Mizâcı

Gönle rahmet rahmet yağıyor yağmur
İdrâk eden olmaz, ıslanmak nedir.
Yağmurun altında demir pas olur
Bir de çeliğe sor, paslanmak nedir.

Önder Çağırın

ile iseleten Yağmur

Nûr getir bize ne olur
ile çiseleyen yağmur.

Nice zaman yalnız kaldı
Ahzân hânesinde billûr.

Sözlerimiz öl kaktüsü
Gözler nergis gibi mahmûr.

Âmâl gurbetini sarmış
epçevre diken diken sûr.

Bu serâp ufuklarında
Hayâlimiz kırık fağfûr.

Yağmur yağmur, bulut bulut
Nûr ver bize Allah'ım, nûr.

Önder çağıran

ile Geçidi

ölün ortasında dizgini çekme;
Zayıf, yarı yolda attan inendir.
ile geçidinde tekleyip, sekme
Yiğit, her taraftan ata binendir.

Önder Çağırın

ile Sevinci-1

ilenin ışığı sönmez
Kaf dağına giden dönmez.

Ötenin ötesinde yol
Kapıda taştan karakol.

Ya ile sevincini al
Almazsan taş kesilip kal.

Bu ileyle sevin de gel
Derviş atına bin de gel.

Önder Çağıran

Çile Sevinci-2

Çile çeken ağlamaz.
Bülbül, zâr etmek niye?
Şimdi çile sevinci
En bulunmaz hediye.

Âh vâh yara bağlamaz.
Nedir sende bu telâş?
Özden akarsa inci
Gözün gönlüne sırdaş.

Akmayan su çağlamaz.
Bülbül, boşa zâr etme.
Çile sevincin yoksa
Ehl-i derdi inletme.

Önder Çağırın

Çocuğun Dünyâsı

Büyüyünce belki gözün kurtulamaz nemden
Çocuk duygularınla al feyzini şebnemden.

Kurduğun pembemsi dünyâ rüzgârı görmesin
Ne bir selden yıkılsın ve ne de bir depremden.

Dostluk şimşekleri çakar derin mâvilikte
Senin semtinde eser yok dünyevî elemden.

Gülüşün ne güzel, hele nûrlu ağlayışın
Susuz gözlere su gelir testiyle Zemzem'den.

Kopan fırtınadan her dem haberin olmaz da
Rûhunda nağme terennüm edersin meltemden.

Bir gün ayrılır dostların, kardan adam erir
Sen hiç ayrılma bembeyaz, sana has âlemden.

Önder Çağırın

Dargın Evlere Bir Güvercin Kondu

Bir güvercin kondu kırgın evlere;
Asrın ötesinden motif serdiler.
Baktılar yükselen zevksiz devlere
Solgun nakışlarla gülüverdiler.

Sabah ıpıl ıpıl gezerken rüzgâr
Bir güvercin kondu dargın evlere.
Taşında san'atkâr inceliği var
Sonsuzluk işlenmiş her bir esere.

Penceresi selâm verir sehere
Avlusu bereket timsâli geniş.
Bir güvercin kondu kırgın evlere
Yankılandı kanat kanat sesleniş.

Sıcak ocakbaşı rûhumu çelip
Eve çeker beni, huzûrlu yere.
Beyaz elbiseyle gönlümden gelip
Bir güvercin kondu dargın evlere.

Önder Çağırın

Dostluk Gazeli

Hediyenin güzeli bir hoş kelâmdır bize
Hoş kelâmdan gerisi keder ve gamdır bize.

Gönüller fethedecek bâkî dostluk isteriz
Fânîliğe güneş de doğsa akşamdır bize.

Eğer ipe çekilen bayram mes'ût hüzünse
O hüznün sevinciyle hergün bayramdır bize.

Gönle tercüman olan halka halka yaşları
Okşayan sıcaklık 'aleyküm selâmdır bize.

Kimine dostluk sözü ma'nâsız gelirse de
Dost câmında her katre başka anlamdır bize.

Önder Çağırın

Dörtlük-1

Bizler ki imtihan dünyâsındayız
Hakîkî hayâtın rüyâsındayız.
Her zerreciğinde hikmet taşıyan
Kesret âleminin kimyâsındayız.

Önder Çağırın

Dörtlük-2

Bu âlemin özüyüz
Kevn ü mekân gözüyüz.
Kâinât kitâbının
Derûnî önsözüyüz.

Önder Çağırın

Dörtlük-3

Çölde isen gül-i ra'nâ ol
Halk içinde eşsiz dâna ol
İkisi birden olmaz dersin
Ney ü kudüm-i Mevlânâ ol.

Önder Çağırın

Dörtlük-4

Çocuklar sevdi mi gönülden sever
Benim küçükleri sevdiğim kadar.
Bu yaşta kalbini sâhibine ver
Ömür boyu sürsün, güzel duygular.

Önder Çağırın

Dörtlük-5

Yüreğimin sızladığı zamanlar
Yegâne ilâcım seni anmaktır.
Son vakitte ne hekim var, ne çâre;
Kurtuluşum aşkın ile yanmaktır.

Önder Çağırın

Durgunluk

Güngör'meden durgun akıyor fikir
Kendi mecrâsında ehlini bekler.
Geziye çıkarken zorluyor şiir
Akıntıya karşı Kısa kürek'ler.

Önder Çağırın

Duruluş

-Nereye gidiyorsun böyle yavrum?
-Gönüller sultânına gidiyorum.
Bir dem uzak oldukça huzûrsuzum.
-Huzûrunu neler bozuyor yavrum?
-İçimdeki o korkunç fırtınalar.
Bilsen gerisinde daha neler var:
Yel çölün her yanından toz kaldırır
Kum tepecikler üstüme saldırır.
Bazan da denizde tekne olurum
Üzerime çullanır durur hortum.
Birden hislerim donar, düşünemem;
Sonra bulanır, kolay durulmaz hem.
Halbuki ne de hoş olur durulmak.
Arzûm; donmayan, bulanmayan ırmak
Birlik denizine götürsün beni.
-Git yavrum git, muvâfık gördüm seni.

Önder Çağırın

Ebedî Genç

Zaman esiyor ıpıl ıpıl
Çizgiye çizgi ekleyerek.
Diyor: 'Bu yolda itaat kıl! '
Ebedî genci bekleyerek.

Önder Çağırın

Elem

Ne olursun yazma; yazma bu akşam,
Bu akşam ağlatma kuru kalemi.
Elem senle kalsın bâri şu akşam
Kaleme çektirme, sen duy elemi.

Önder Çağırın

Erciyes

Eteğinde esrâr suları akar
Rûhlar heybetine derinden bakar.
Çivardan görünür vefâlı dostsun
İnleyen Kerem'e karlardan postsun.
Yıldırımla şahlan, duyulsun sesin.
Es Erciyes, İslâm ve Türklük'le es
Sarsılmaz gövdenle bir âbidesin.

Önder Çağırın

Erzurum'da Ramazan Akşamı

Gel, Erzurum'u dinle bir Ramazan akşamı
Gönüllere süzülür ma'nevî ihtişamı.

Gör hâleyi şûleyi mübârek mehtâbında
Bir seyyâl sayfaya dal kâinât kitâbında.

Ayaz ayaz pür-sükût Azîziye sırtları
Mâzîdeki mefâhir bu azîz şehrin varı.

Şu câmi avlusunda kimler oturmamış ki
Yalaz yalaz serinlik insanı okşar sanki.

Gönül dostları gelir sevgi sıcaklığıyla
Söleşirler ma'nânın bütün berraklığıyla.

Gel, Erzurum'u dinle bir Ramazan akşamı
Gönüllere süzülür ma'nevî ihtişamı.

Önder Çağırın

Erzurum'da Ramazan Gecesi

geceler davul gibi
zafer aşkıyla çalınırken
köşe başındaki sükût
rengârenk savuşuyor.

sanki her ağaç dibi
doksanüç şehîdine kefen
sırtlarda envâr-ı şühût
göklerle kavuşuyor.

görmek kimin nasîbi
gün ışığına daha erken
bu gecelerde yağın kut
uzletle konuşuyor.

seyyâreler çul gibi
gece koynunda salınırken
nûrânî şavk bulut bulut
gündüzleri okşuyor.

Önder Çağırın

Evsiz Kalan Yaralı Kuş

İsterim ki evde huzûr uyusun,
Kalmasın yaralı kuş pencerede.
Çeksin hoş sesini hem uzun uzun
Élinde Kur'ân'ı, dedem nerede?

Ñine seccâdesi dolapta kalmış;
İndirin, istemem başka hediye!
Uluların sözü kitapta kalmış
Cüce fikirlere meyletmek niye?

Ben penceredeki yaralı kuşum,
Üstüme yağın kar ısıtır beni.
Sizi ürkütmesin titrek duruşum
Beyaz tânecikler sarsın bedeni.

İsterim ki evde Hızır otursun
Kilimim serilsin, seccâdem gelsin.
Ninem bir tarafa rahleyi kursun
Melekler gezinsin, hem dedem gelsin.

Önder Çağırın

Ezân Çiçeği

Bu çocuk da hangisi;
-Bak, mescitten geliyor-
Gönlüne dolmuş
Yaratan sevgisi.

Dostu sevgi böceği
-Masal yurdundan gelir-
Gümüş suyuna
Değmiş bir beceği.

Çocuk, ezân çiçeği
-Gönlüne şebnem düşer-
Has bahçelerin
Nûrlu kelebeği.

Ezân okutmuş anne
-Küçükken kulağına-
Şefkat beslemiş
Ezân çiçeğine.

Bu günler olur masal
-Hayâta atılırsın-
Yıllar geçse de
Ezân çiçeği kal!

Önder Çağıran

Ezân Sesleri

Ey ezân sesleri, ezân sesleri
Ezânların kalbe sızan sesleri
Ezân sesleri!

Güller allanır
Ezân sesiyle;
Gönül ballanır
Bir nefesiyle
Ramazanların.

Ey ezânların
Tomurcuk gülleri seren sesleri
Gönüllere sevinç veren sesleri
Eren sesleri!

Kalp oyuldukça
Mağara gibi;
Su koyuldukça
Görünmez dibi
O kazanların.

Ey ezânların
Paslı gönülleri kazan sesleri
Kalplere şehâdet yazan sesleri
Ezân sesleri!

Önder Çağırın

Gardaşım

Firkat bir imtihândır
Onu kazan gardaşım.
Ayrı düşen yârândır
Arada an gardaşım.

Zülf-i sünbül târumâr
Güllere dolanmış mâr
Gülzâra gelse ne var
Bir bağçe-bân gardaşım.

Bitmek bilmez niceler
Şu sancılı geceler
Müştâkını heceler
Âşık her an gardaşım.

Kâl hamalı hâl umar
Cüce yâl ü bâl umar
Ne mülk, ne de mal umar
Bu âşıkân gardaşım.

Dedim: 'Nesin? ' 'Gümrâhım.'
'Çile? ' Dedi: 'Günâhım.'
'Dağdaki sadâ? ' 'Ahım.'
'İsmin? ' 'Çoban, gardaşım.'

Deryâ bizde, âb bizde
Gece âfitâb bizde
Zühd bizde, şarâb bizde
Biziz rindân gardaşım.

Sözümüz hoş-zebândır
Ser-tâcımız îmândır
Zikrimizde Kur'ân'dır
-Azîmü's-Şân- gardaşım.

Önder Çağırın

Garip Sandım Kendimi

ya beň başka yerdeyim
ya doğduğum yer
burası değil
/garîp sandım kendimi

bahçemde güle uzak
kendi kendime
kilit vurmuşum
/anahtar yabancıda

dümdüz uçurum
düşme bendime
tuzak içinde tuzak
/yasak iklimde sevdâ

beyaz karanfil
gönlümde biter
bilmiyorum nerdeyim
/garîp fakat samîmî

sevgilerim doğranmış
çektğim hasret
kördüğüm olmuş
/çözmeye kılıç ister

bu yol ne yolmuş
kesret-be-kesret
nereye doğru akış
/gelen gidenden beter

ya beň başka yerdeyim
ya doğduğum yer
burası değil
/garîp sandım kendimi

çehreler buz kesilmiş
vücüt yanmıyor
yakacak nerde
/bu kışa bu soğuk az

yavrulu derde
devâ bulmak zor
fakat dünyâ çok geniş
/niçin uzak olsun yaz

beyaz karanfil
gönlümde biter
bilmiyorum nerdeyim
/garîp fakat samîmî

Önder Çağırın

Gazel-1

Meylin olmaz bu cihân içre safâdan gayrı
Dinlemezsin ki sözüm medh ü senâdan gayrı.

Kötü meclislere râm olmada mahzûrun yok
Duyan olmaz sunasın dostâ ezâdan gayrı.

En küçük şeyleri gözler, düşünürsün burada
Hem düşünmez diyemem rûz-ı cezâdan gayrı.

Ne ararsan bulunur yeryüzü pâzârında
İsteyen istediğin aldı rızâdan gayrı.

Size gelmez, boşa gayret; gül ıtır nev'inden
Sizde olmaz boyadan gayrı, riyâdan gayrı.

Küskün eşler gibi bülbül, soluvermiş hem gül
Bir çiçek açmadı bağrımda belâdan gayrı.

Önder Çağırın

Gazel-2

Boynun eğmişse eğer lâleyi hor görmeyesin
Yanılıp cismini hep kırmızı, mor görmeyesin.

Özünün doğruluğundandır elemeler çiçeğim
Yâr elinden çile çeksen bile zor görmeyesin.

Duyarak derdini dertlenmiş içinden niceler
Her öten bülbülü kalbin gibi kor görmeyesin.

İbret al lâleden ey gönlüm, eğer almaz isen
şu dönen aynada cânân geliyor görmeyesin.

Önder Çağıran

Geç Bulunan Huzur

Huzûr, bunca zaman seni aradım
Göründün kayboldun, beni koşturdun.
Radarla kendimi, kendim taradım.

Sessizliğe gömdün, bazan coşturdun
Okyanus içinde yandırdın beni.
Ne gönlümden çıktın, ne de oturdun.

Huzûr, alsınlar bu etten bedeni
Yüzbin ışık yılı senle bir adım.
Kalbim, ne yapayım huzûrsuz seni.

Huzûr, bunca zaman seni aradım.

Önder Çağırın

Gel Derlerse

gel derlerse bir akşam
dostlarına esselâm
bırak git
berrak git

her gecenin sabâhı
en te'sirli silâhı
kuşan yiğit
yüzün ak git

iki gündüz arası
kısa mekân burası
gel bana darıl
git ona sarıl

zevklerinden in de git
çileyle sevin de git
bir gün sessiz sadâ
derse haydi vedâ

destgir peygamberimiz
haber olur gideriz

Önder Çağırın

Gel Dost

Gel dost, yukardan in de gel
Ver senliği gitsin sele.
Beyaz bir ata bin de gel.
    Seher serinliğinde gel
    Gönül derinliğinde gel.

Gel dost, ne olur gel hele
Bahçemde güller sevinsin.
Kavuşmak için menzile
    Seher serinliğinde gel
    Gönül derinliğinde gel.

Gel dost, akan yaşım dinsic
Yağmur şirinliğinde gel.
Bu eller bir dost edinsic
    Seher serinliğinde gel
    Gönül derinliğinde gel.

Önder Çağırın

Gönül Ehli Hâlden Anlar

gel de gör memleketimi
başkasına şirin gözükmek için
kızgın sacın üstünde
debeleniyor insanlar.

has oğul evin yetîmi
yârdan ağıyâra bu iltifat niçin
cânevinden âzâde
ateşte donuyor canlar.

yüzmüyor biricik gemi
harem kapısından sökülmüş perçin
zemzem kabında bâde
âlim yurdunda zâlim var.

aşk dargın, nefret samîmî
yüreğim sızlanıyor için için
arслан tilkiye bende
gönül ehli hâlden anlar.

Önder Çağırın

Gözyaşı Kilimi

sizin olsun tatlı şeyler
hayât bostanında derdiğim
acıların tadı bana yeter

bu yürek sevinci neyler
hüzün iklimine serdiğim
gözyaşı kilimini bana ver

düğümünde ağlar çeşme
nakışında mevsimsiz güller
her boğumunda bir hâtıra var

Önder Çağırın

Günün Hâlleri

Gecenin verdiği ıztırap diner,
Şafakla berâber kaybolur hüzn.
Karanlık, güneşten korkarak siner,
Ümitlerle doğar yepyeni bir gün.

Ayçiçeği döner gülümseyerek,
Gösterince güneş nûrlu yüzünü.
Gül dalına bülbül erişene dek
Açılır, karşılar tomurcuk günü.

Dalından koparma, kalsın yerinde
Çabuk soldurursun, yazık gülüne.
Bahâr mevsiminde herkes şen, zinde;
Gönül, niçin mahzûn bakarsın güne?

Bir kulak uğuldar çayın sesiyle,
Bugün de hâtıra kalacak dünde.
Cıvıldaayan kuşlar her nefesiyle:
'Ne yaptın? ' -diyorlar, 'koskoca günde'.

Fenâ bahçesinden akıp geçeriz
Müjde çiçekleri açar gülbünden.
Düğün şerbetini elbet içeriz
Bir izimiz kalmaz kaybolan günden.

Yine ağaç çıplak, yine dal kırık;
Günün batmasıyla ufuklar ölgün.
Seslenir geceyle gelen ayrılık:
'Ardından ne kaldı, batan bir günün? '

Gün boyu biriken damla damla nûr
Bir nebze ferahlık veriyor gönle.
Sararmış yapraklar bir bir kaybolur
Berâberlik her dem evlâ mı günle?

Geçmişe bırakır, günü kapatır;
Kimi sevinerek, kimi üzgünce.
Çözmeye uğraşma, zaman bize sır,
Geçip giden günler değil bir günce.

Önder Çağırın

Hakîkî Bir Hayâl

ufuklara mihlanan geceler
her yeri, her şeyi
kapkaranlık gösteriyor.

midelere bağlanan yürekler
bozuk saat gibi
titremesiz, ıztırâpsız.

akıllar menfaat pervânesi
gönüller kayalık
ceylân yüreğine tuzak.

yâri sevenler asma dalında
izbe işvebâzı
madalyasıyla ayakta.

ufuklardan geceyi yırtacak
hakîkî bir hayâl
yalan gerçeklerden güzel.

Önder Çağırın

Hasret Dügümleri

Hasret düğümleri
Ardından koşulan
Ekmek diliminde.

Hasret düğümleri
Türk'ün nakış nakış
Avşar kiliminde.

Hasret düğümleri
Kahraman geçmişin
Yavuz Selim'inde.

Hasret düğümleri
Devri tenvîr eden
İslâm âliminde.

Hasret düğümleri
Her dem girilmeyen
Şiir iklîminde.

Önder Çağırın

Hasret Nakışı

Mâvi gölgelerin serinliğinde
Yılların yorgunu beyaz çiçekler,
Gözleri âfâkın derinliğinde
Küçük dostlarını bekler de bekler.

Gönülden gönüle süzülüp gelen
Çile arkadaşı ak kelebekler
Şu fânî sevincin bağrını delen
Acı tebessümle dökülecekler.

Sızılardan sızan incecik türkü
Hasret nakışına bir düğüm ekler
Nehir gibi yanar içimde ülkü
Mâvi duygularda beyaz şimşekler.

Önder Çağırın

Hastâne Odası

Bu hastâne odasında bütün gün
Dertlerimi yalnızlıklar paylaşır.
Güz çiçeği benizlerde bir hüzün
Akşamleyin arta arta dolaşır.

Geç vakitte sâkinleşen acılar
Tirenlerin çığılığıyla uyanır.
Yarı gece kımıldayan sancılar
Her sâniye iplik iplik uzanır.

Alevlenmiş dondurucu soğuklar
Sabâha dek üzerime serpilir.
Işımaya daha hayli zaman var;
Kime güneş doğmayacak, kim bilir?

Önder Çağırın

Hayâller

Hayâller kurarım böyle her akşam
Gâh kalabalıkta, gâh bî-kes olup
Kızılırmak olsam, deryâyâ aksam,
Göklere uzansam, Erciyes olup.

Önder Çağırın

Hislerin Ötesi

Kaygu bulut bulut sarsın, ne çıkar
Hançer hançer sükût bağrımı delsin.
Dumanlı duygudan başka neyim var
Nargile nargile süzölsün gelsin.

Hislerin ötesi derin uçurum
Yeşil iklimlere kanat açalım.
Bu yol baş döndürür, gözlerini yum
Şeytana bir tekme, nefse bir çalım...

Önder Çağıran

Hüzün Yaprığından Birkaç Satır

Ne sesi var, avlaklarda kecliğın
-Sanki kendi yurdum bana yabancı-
Ne de itrı, şu dağlarda kekiğın.

Nakişlar ağlıyor duvar taşında
-Güzellik hissini kuşatmış sancı-
Menkıbeler dindi ocak başında.

Nefsine har verir nice külhancı
Sanki kendi yurdum bana yabancı.
Önder Çağıran

Hüzünlü Beyitler

Ne çıkar güller açılmış, sen uzaksın bu bahârdan
Haberin vermedi, sordum gece gündüz boralardan.

Nice yıllar acı hicrân yaralarken yüreğimden
Beni sevketmedi bir an bile ayrılmaya yârdan.

Bilemem, belki de sen dargın olursun bize, ancak;
Kime yâr oldun acep kimlere meylin o diyârdan?

Yer eder hasret acın çok senelerdir içimizde
Anayurdum! Seneler geçti, sadâ yok oralardan.

Ötemez bülbül eğer ayrılığın yakmasa kalbi
Ne zaman kurtulacaksın dişî düşmüş canavardan?

Önder Çağırın

İbâdetin Tadı

İbâdetin tadı kadar hiçbir şey
Veremez insana devamlı huzûr.
Paşa gönlün bilir, elindedir rey:
İstersen doğru dur, istersen kudur!

Önder Çağırın

İçimde Başka Yerin Var

Kalbim sana hasret duyar;
Ata diyârı, ana yâr.
Yalnız kalan gönüllerin
Sığınağıdır her yerin.
Evliyâ yatar göğsünde
Rûhum seninle şen, zinde.
İçimde başka yerin var
Mübârek belde, dost diyâr.

Önder Çağırın

İlâhî Kuğular

Seyretmek istesem yüce sazlığı
Pencere camına buğular gelir.
Kırıp çıkmak ister canım yazlığı
Sazlıktan ilâhî kuğular gelir.

Önder Çağırın

İşte O Zaman

başkasına verdiğin sevgi kadar
mes'ût kılan olmazsa seni
kahkahalar atılırken
doya doya gülemezsen
kaç mevsimdir yemediğin meyveyı
kardeşine verirsen seve seve
eline batan dikenin tatlı acısına
gülün için gönülden katlanırsan
ve güzelliklerini varlık sayarak
engel yapmazsan önüne
işte o zaman
donukluğun eriyişini
bulanıklığın duruluşunu
ve rûhunun seslenişini
duyarsın

Önder Çağırın

İtişen Lokomotifler

Manzara manzara hayâl perdesi
Hayâl perdesidir bende motifler.
Motiflerin hayâl meyâl perdesi
Sanki o itişen lokomotifler...

Önder Çağırın

İvriz Çayı

İvriz Çayı, kayalardan doğarsın,
Kötülüğü sularınla boğarsın.
Berrâklığın nümûnesi sen varsın;

Her köpüğün bir garîbin âhıdır,
Güzergâhın 'âşıkların râhıdır.

İvriz Çayı, kabartmalar süsündür,
Güzelliğın emsâlinden üstündür.
Neş'eli ol, ne bu hâlin, üzgündür;

İnsân gibi doğduğun gün ağlama,
Su gövdeni içten içe dağlama.

İvriz Çayı, dağlar sadâ gönderir,
Uğradığın bahçe sana gül verir.
Bakanları perî-sûret gösterir;

Sâfi aynan hiç kimseyi ayırmaz,
Sâf suların kaya oyar, kalp kırmaz.

İvriz Çayı, Gülbahçe'ye uğrarsın,
Ereğli'nin ortasında sen varsın.
Arzularım gibi koşma, donarsın.

Set çekilir, bentten bende akarsın,
Bu günlere tahassürle bakarsın.

İvriz Çayı, kırık dallar seninle,
Gül açılır, neş'e dolar seninle.
Efsâneler, o masallar seninle.

Çağlayanlar ney'in sesi gibidir,
Arzuların sonu suyun dibidir.

İvriz Çayı, koro kurdun dağlarla,
Bülbülleri söyletirsın bağlarla.
Koşup gider, yarışırısın çağlarla;

Sularından bir perde mi zamanlar,
Tutup geri çekilmeyen o ânlar.

İvriz Çayı, engelleri aşarsın,
Hem durulur, hem de coşup taşarsın.
Nesil gider, sen her nesli yaşarsın;

Çiçeklere gözün gibi bakarsın,
Biliyorum, 'Kün' emriyle akarsın.

İvriz Çayı, unutmuştum az daha,
Ayrılığa hiç üzülme, sakın ha!

Haydi artık, emânet ol Allah'a;

Rûzgâr çıkar kelâmını getirir,
Bulut bulut selâmını getirir.

Önder Çağırın

Kanayan Kubbe

Aşkın rüzgârına kapıldım bir kez
Sahrâdan sahrâya kondurur beni.
Alevden yapılmış şârın içinde
Ne öldürür, ne de ondurur beni.

Gözyaşında kubbe renk renk kanarken
Çile hânemizde vakit çok erken.
Şu billûr yürekler şavkla yanarken
Bir kıvılcım gelir, dondurur beni.

Önder Çağırın

Kendi Nefsime

Seninle barışmam, boşa uğraşma
Dünyâyı vereyim desen, istemem.
Kalıba gir küçül, haddini aşma.

Ne çıkar, kudursun dışarda deprem
İçimde fırtına dinmek bilmiyor.
Böyle sevdâlara bulunmaz merhem.

Ağla nefsim, gülmek gönül silmiyor
Sindiğin mekânın dışına taşma.
Bu saatten sonra ölümden de zor;

Seninle barışmam, boşa uğraşma.

Önder Çağırın

Kırık Dökük Şiir

Gözyaşım akmadı, içime döktüm
Kalemime düştü, çıktı içimden.
Her satırı boğum boğum kördüğüm
Çözemedim, içim bıktı içimden.

Rüzgârın önünde sen de git şiir,
Kurtulayım seni yazmaktan ben de...
Irmağa karışıp bende git şiir,
Durulursun belki, su gibi sen de.

Önder Çağırın

Kızılmak

Kayalara bakarsın
Issızlardan akarsın.
Zarif zarif göründün
Ilık ılık büründün.
Letâfetin, suyun çok
Iraklarda oyun çok.
Renge kandı hep insan
Meğer aldın bin kurban.
Aktın yere bakarak
Kıydın yürek yakarak.

Önder Çağırın

Koşma-1

Bir gariplik çökmüş bahçeye yer yer
Yeşilin yerini sarı renk bağlar.
Rüzgârın önünde dağılmış her yer
Saçlarını çözen sümbüller ağlar.

Çiğ düşmedi, garip çimen yıkansın;
Sonbahâr bülbülü güllere yansın.
İssız diyârların nesini ansın
Bu mevsim çıplandı güzelim bağlar.

Özlenen yuvada susmuş civıltı
Ne bir gölge kalmış, ne bir kıvıltı.
O demlerden kalan son bir fısıltı
Coşkun ırmak gibi rûhumda çağlar.

Önder Çağırın

Koşma-2

Gönül, dertlerinden müşteki olma,
Derdi olmayanın dermanı olmaz.
Varlığından mağrûr kişi bilsin ki
Kendini aşmaya fermânı olmaz.

Gün gelir başında eserse eylül
Çile sevinciyle ebet için gül.
Yalnızlık elinden yakınma gönül
Münzevî ağacın ormanı olmaz.

Gönül sermâyesi çileyle dolsun,
Fânîliğin gülü bu bağda solsun.
Emânet tarlada mahsûlün olsun
Mahsûlsüz tarlanın harmanı olmaz.

Önder Çağırın

Kulübe

Kulübe belirir karlı yollarda
Süzülen ışığı içimde tüter.
Belki ulaşamam diz boyu karda
Yolunda toprağın şefkati yeter.

Önder Çağırın

Kumrular

Bir noktaya bazan gözüm takılır
Eskilerden bir dem rüzgâr eser de...
Ayrılamam bir an özüm takılır
Bağdan bir demet gül vermeseler de...

Kendime gelince düşerim derde
Yuvalarda kuşlar, yavrular nerde?

Derinlik içinde güler çiçekler,
İyilik perisi orda bir yerde.
Sanki barakada hep beni bekler
Şefkatin kucağı 'gel beri' der de...

Kendime gelince düşerim derde
Gönül bahçesinde mahrûlar nerde?

Gönle nakşedilmiş çiçekten taşlar,
Her bir parıltısı devâdır derde.
Şehâdet timsâli uzar ağaçlar,
Kumru niyâzıyla dalın eğer de...

Kendime gelince düşerim derde
Câmi avlusunda kumrular nerde?

Önder Çağırın

Küçük Kuş

bir kuşum var çok küçük
ağı burnu küçücük
kardeşe darılmış
yuvadan ayrılmış
öterken cik cik
duymuş kedicik
kedi atlar
oyun başlar
yavru kuş
çok korkmuş
derken
birden
ana kuş
bir uçuş
kanat açmış
alıp kaçmış
yavruyu hemen
kedi yemeden
yavrucuk ağlamış
suçunu anlamış
sonra çocuklar o kuş
anne sözünü tutmuş
habersiz ayrılmamış
kimseye darılmamış
ha küçük bir kuşum var
ha siz güzel çocuklar

Önder Çağırın

Memiş Baba'ma Selâm-1

Memiş Baba, yağdı firkat yağmuru
Sardı seni semâvâtın pür-nûru
Yaslı ötse avlularda bir kumru

Hatırlatır gönlümüzde sizleri
Gidip yetim bıraktınız bizleri.

Memiş Baba, koyunların kuzular
Nerde kaldın, gönlüm seni arzular
Tat kalmadı, sensiz geçti bu bahâr

Çayırlarda kuzuların meleşti
Bayırlarda koyunların eğleşti.

Ekin vakti ekin biçen tırpanlar
Anlar ondan işin ehli olanlar
Ögle vakti içilirken ayranlar

Rastlamadım oralarda izine
Kavuşsam da varıp düşsem dizine.

Memiş Baba, bostan bostan çiçekler
Ağaçlara yuva yapmış böcekler
Dal üstünde gözenekler, petekler

Hiçbir şeyin bu dünyâda tadı yok
Gidenlerin on gün sonra adı yok.

Memiş Baba, şimdi kaldık nâçâre
Firkatınle yüreğimiz bin pâre
Yeryüzünde gönlümüz de âvâre

Yatsak kalksak, gitsek gelsek ne fayda,
Ah ü zârla yürek delsek ne fayda?

Memiş Baba, gözyaşlarım özümde
Hâtıralar duman duman gözümde
Birgün yollar birleşecek ölümde

Yağmur yağmur yaş biriksin dîdeme
Bir Fâtîha ihsân edin dedeme.

Memiş Baba, unutmayız sizleri
Çok acıdır ayrılığın izleri
Helâl edin, bağışlayın bizleri

Bucak bucak kelâm olsun sözüne
Kucak kucak selâm olsun özüne.

Önder Çağırın

Memiş Baba'ma Selâm-2

Memiş Baba, hatırımda sen varsın
Vası yokluğu gelsin beni de sarsın
Ne çıkar gül bu harmanda sararsın

Hazan faslı umurumda kalmadı
Beni kara düşünceye salmadı.

Memiş Baba, güzün ekin ekerdin
'Mahsûl olsa, yağmur yağsa da' derdin
Kendin değil, bizdik senin tek derdin

Yedi yaşta çalışmaya alıştın
Yetmiş dek yorulmadan çalıştın.

Canlı toprak kuvvet ister, güç ister
Bazan diken biter, bazan gül biter
'İnsanoğlu, son mekânın bende' der

Kara toprak; yaratılış hamuru
Kara toprak, gül yeşertir çamuru.

Memiş Baba, koyun kuzu gelince
Tay kısrağın arkasından yelince
Ağaçları ağaçkakan delince

Yeşil dallar serpilerek bakardı
Karlardan erir, sükün suyu akardı.

Memiş Baba, ayrık otu gürleşti
Güller soldu, dikenleri kalp deşti.
Susuz kaldı sular, çölle birleşti

Ağlamaklı gözlerde yaş birikmez
Bu iklimde hem-dert yoldaş birikmez

Memiş Baba, Cennet olsun mekânın
Tadı gitti artık yalan dünyânın
Hepsi birkaç sâniyelik rüyânın

Saltanatı boyar insan gözünü
Söyler idin sen hep sözün özünü.

Önder Çağıran

Meşe Ağacı ile Hazan Bülbülü

Semâda süzülen bir kısım göçmen
Ormanın üstünden geçip giderken
İçlerinden biri geride kaldı,
Kâfileden koptu, sonra alçaldı.
Çıplak bir vâdide yalnız yaşayan
Meşeyi aradı gözleri bir an.
Kanadını çırpıtı, dalına indi,
Onun gelişine meşe sevindi.
Bir bülbüldü bu kuş, sonbahar faslı
Mahzûn bir hâli var, âdetâ yaslı.
Meşe dert ortağı bulmuştu, dedi:
'Yaşım gençti henüz, kolum çok idi.
Onlar kuruyunca tek kollu oldum,
Hastayım gövdemden, dertlerle doldum.
Doğudan batıya dallarım vardı,
Sanırdım ki dünyâ bana çok dardı.
İhtiyâr meşeyim, kimsesizim ben;
Sıcaklara niçin uçmuyorsun sen? '
Titrek vaziyeti geçti bülbülün,
İçini kapladı buruk bir hüzün.
Uzaklara daldı kuşun gözleri,
Islık gibi çıktı sonra sözleri:
'Sıcak diyârlarda bekleyenim var
Yediveren gülü günümü sayar.
Beni bekleyen yad elde olsa da,
Bütün yavrularım yetim kalsa da
Senin sevgin onun aşkından üstün,
Himâyen olmasa hayat yok bir gün.
Varlığım senindir, seninle varım;
Şensiz olursam ben nice yaşarım?
Üzülme, ne çıkar kolun tek kalmış
Devrilmezsin, kökün mâziye dalmış.
Her kozalağında saklı kuvvet var,
Ebâbil onlarla ne işler yapar.
Tek yaprağın kaldı, bak sallanıyor
Semâda ne güzel dalgalanıyor.
Rüzgâr dost onunla, süslü semâlar
Ebedîdir o tâ mahşere kadar.'
Meşe bu sözlerle gençleşiverdi
Eski hâlin aldı, dinçleşiverdi.
Kuşun sözleriyle daldı, düşündü
Herşeyi unuttu, bülbüle döndü:
'Ne güzel, sevin ey bülbül-i hazan
Sevinsin üstümde binlerce yatan! '

Önder Çağırın

Mukaddes Geceler

Billûr günler gibi pür-nûr geceler;
İhtişâmınızla titremede yer.

Derinliğinizde medfûn huzûrum
Sizin örtünüze sığınıyorum.

Pür rahmet şebnemi âsumânınız
Bu yağmura mağruk âşıkânınız.

Kim ki sizde emr-i Hakk'a âmâde
Olur nefse rağmen nefsten âzâde.

Kevn ü mekân Allah adın heceler
Ey bu sırr ehline sırdaş geceler.

Önder Çağırın

Musammat Gazel

Vefâdan dem vuran zâlim, sana cânân gücenmez mi
Gücenmezse de aşkına güvenir mi, güvenmez mi

Niçin çıkmazı yol sandın kafes içinde aldandın
Ne âh ettin ne de yandın, vefâsız sana denmez mi

Acep mahpeste kalmış can bulur mu râh-ı âşıkân
Bu vâdide yol almaktan üşenir mi, üşenmez mi

Kırık camlar verir hüzün; hüzün mesrûr, sevinç üzgün
Senin de avluna bir gün kırık camlar döşenmez mi

Bu sessizlik nedir eylül, gezinmez bî-vefâ bülbül
Hazan iklimi açmış gül dikenden örselenmez mi

Güvercin gün olur uçar peşinden olmadan nâçâr
Güzel sakla hakikat var, ödünç olan ödenmez mi

Gel ey Kays müşteki olma, gezer çölden çöle Leylâ
Sabırdan göl olur sahrâ, sabır sahrâyı yenmez mi

Önder Çağırın

Müstezât

Gül bâğına bir gün gele bülbül
/Bekler bizim eller
Kırgınlığı versin yele bülbül
/Gözler onu güller.
Gülzârı bahâr hasreti almış
/Gül uykuya dalmış
Hem hasreti ondan sile bülbül
/Hem şâd ola diller.
Sümbül diken ellerde açılmış
/Saçları saçılmış
Dost kadrini artık bile bülbül
/Ma'lûm ola hâller.
Solgun yuvalar gelmeni bekler
/Hüzne hüzün ekler
Rûzgârı yetiş gel çile bülbül
/Dolsun bu gönüller.
Gül bâğına bak kimler üşüşmüş
/Âhı sana düşmüş
Ver onları gitsin sele bülbül
/Söyler seni diller.

Önder Çağırın

Nûr Havzası

Ateş nehir gibi akan izdiham
Çepçevre kuşattı iki yanını.
Derinden deprenen sancılı kalbi
Harâbât mekâna attı cânını.

Avludaki kumru hâlini gördü:
'Diyârın garîbi, gelişin nerden? '
Geçmiş, perde perde gözünde esti:
'Nasîbim getirdi, umulmaz yerden.'

Îmânlı tebessüm bir ırmak oldu
Dupduru havzada rûhlar yıkandı.
Birlik denizine çekildi sular
Muhabbet nûruna gönüller kandı.

Önder Çağırın

Onlar ve Dervif Selâmina Süzülmüş Bulut

I

Onlar ki gecede gündüz sundular
Nûrlu ufuklarda bayrak açtılar.
Sabah istediler siyah iklimde
Şafakta sonsuza sancak açtılar.

Çeşmeler onların nûrlu gözyaşı
Onlar gibi kokar çiğ düşmüş toprak.
Sadâları kalbe sızan ezânlar
Yürekleri dalda salınan yaprak.

II

Bize miras kaldı yankısız sevgi
Dağları fetheden bu ülkü, bu kut.
Onlar mizâcında bir dostumuz var:
Dervif selâmina süzülmüş bulut.

Bulut der: 'Vuslat bir gül koklayışı,
Sigara içimi fâni saltanat
Yüz çevirin bütün zevksiz zevklere
Ebet için açın yokluğa kanat! '

Önder Çağırın

Ömür

Yumaktan çekilen ipliktir ömür;
Ya bir yerden kopar, ya da tükenir.
İstersen çile çek, ister safâ sür
Azıksız yolcular azap yüklenir.

Önder Çağırın

Ötenin Ötesi

Gönül kuşu kafesten çıkıp açılmak arzûsunda
Kâinâтта icrâ edilen bestenin ötesine.
Hilkatten gizli sevdânın ateşi ile yanar da
Ötelerden yol arar âşık ötenin ötesine.

Önder Çağırın

Pembe Günler

Nerde ocukluğum, o nûrlu günler
Nrla ısladığım yağmurlu günler.

Çocuk; gl mizaçlı, şekilli hamur
Ay'ı güler yüzlü, güneşi mahmûr.

Her mırıldanışı uyku çağırır
Uykuda gülüşü sır üstüne sır.

Şirin uğurtmayla göğe açılır
Her glşnde bir yıldız sağılır.

Süzülür haberci sevgi böceği
Etrafında döner ak kelebeği.

Çocukluk doğrusu büyük saltanat
Pembe renk dnyâlar, pembe renk hayâat...

Nerde ocukluğum, o nûrlu günler
Nrla ısladığım yağmurlu günler.

nder Çağıran

Sabır

Dikende yürüdük, çilede yüzdük
Gönlümüzü verdik mukaddes aşka.
Sancımız uğruna benliği üzdük
Ne sermâyemiz var, sabırdan başka.

Önder Çağırın

San'at

Güzel söylemekten ziyâde san'at
Güzellik hissinin idâmesidir.
Kudret san'atıdır sinekte kanat
'San'atçığım' demek kulun nesidir?

Önder Çağırın

Seher Serinliği

Bütün kâinât
Seher serinliği bekler.
Güneşle kalksa da insan
Onlar hep bekleyecekler.

Gül açılırken
Alem su gibi uyanık.
Rahmet yağmuru zamânı
Niçin gözümüz kapanık?

Şebnem sesini
Güllerle birlikte işit.
Bu seher şirinliğinde
Kuşlarla gel, kuşlarla git.

İşte o zaman
Gönül derinliğindedin.
Özünden gelen besteyi
Terennüm etsin nefesin.

Bütün kâinât
Seher serinliği bekler.
Güneşle kalksa da insan
Onlar hep bekleyecekler.

Önder Çağıran

Sendeki Sen

Sen seni seversen
Seven sevmez seni.
Sendeki seni sev
Sevsin sevmez seni.

Önder Çağırın

Sevdâ ile Vedâ'

Sevdâ ki, esîrini daha doğuştan yakar,
Sevdâ ki, kavşaðında kavuşma yokluğu var.

Neden mes'ût olmasın vasl yokluğunda vedâ',
Vedâ' ki, kadehinde tadılır sırr-ı sevdâ.

Önder Çağıran

Sevdâ İpliği

İyi işle ipliğini sevdânın
Bu sevdâmız bir yumakta kalmasın.
Çile çek ki, seninle de ey gönül
Âlâkamız mu'allakta kalmasın.

Önder Çağıran

Sevgi

Irmağın üstünden yürüyüp geçtik;
Uysal sularının rengi dupduru.
Ağaçlar eğilip selâm verdiler;
Birlik denizine giden sevgi bu.

Önder Çağırın

Sevgi Gazeli

Bir sevgi ki öbür sevgilere bedel olsun
O sevgilerin hepsinden daha güzel olsun.

Gözler kamaştıran bir noktadır aşk noktası
Sevgimiz bu nokta etrafında pergel olsun.

Gözyaşındaki sudan halkalar bozulmadan
Bulanık yaşlar birike birike sel olsun.

Aşk bağına öyle sessiz adımlarla gir ki
Ne bir dedikodu, ne de ceng ü cedel olsun.

Yüreğin çirpinişinde telefon bağı var
İsterse binlerce duvar aşka engel olsun.

Bir sabah kapını açan dostun seni alıp
Aşkın nûrlu buluduna uçuran yel olsun.

Bütün sevgiler Sen'in sevgin içinde erir
Gam değil, Sen'in aşkının yolu ecel olsun.

Önder Çağırın

Sevgi Kıyısı

İçime işlemiş yağmurun rengi
Toprağın kokusu, yağmur sonrası...
Kendini arıyor yankısız sevgi
Mes'ût bir sabahla akşam arası.

Rûhuma aksetmiş karların sesi
Beyazlık içinde gözler kamaşır.
Dokunur yokluğun soğuk bûsesi
Bir ürperti boğuk boğuk dolaşır.

Üstüme serpilir rüzgârın saçı
İnleyen nefesi birşeyler söyler.
Uzak olsun benden saatin kaçı
Burda vakti başka ölçekler ölçer.

Sevgi kıyısında salınır dalga
Kumsalında nice dostluklar vardır.
Sevgi okyanusu gözde bir damla
Çekilirse ne yer, ne de yâr kalır.

Önder Çağırın

Sevin Çanakkale

Sordum o demleri, dedim ki: 'Anlat.'

Anlattı ecdâdım: 'Dinle be evlât;

O gün bir başkaydı denizin rengi

Mevci, uğultusu, sesi, âhengi.

O gün bir başkaydı toprağı, sengi

Çanakkale'deydi İslâm'ın cengi.

İmân karşısında düşman kahroldu

Haçlıya mezarlık Seddülbahr oldu.

O gün bir başkaydı, elde top, tüfek

Ne yiyecek vardı, ne de giyecek.

Dediler: 'Sağ olsun vatanımız tek,

Borçluyuz uğrunda bir can verecek.'

İmân karşısında düşman kahroldu

Haçlıya mezarlık Seddülbahr oldu.

O gün bir başkaydı vuran sâhile

Dalgalarla gelen nâ-mahrem ele

Geçit verilmedi, şükür şu hâle;

Gün senindir, sevin ey Çanakkale!

İmân karşısında düşman kahroldu

Haçlıya mezarlık Seddülbahr oldu.

O gün bir başkaydı, mzisi yakın
şu mahv u perîşn düşmana bakın!
şehitleri asla incitme sakın;
Sevin Çanakkale, sevinmek hakkın!

İmn karşısında düşman kahroldu
Haçlıya mezarlık Seddülbahr oldu.
nder ağıran

Su Gazeli

Bükme boynun ey çiçek bir gün gelir bağlara su
Hem kavuşmak istiyor bağlardaki ezhâra su

Tâneçik hâlinde savrulmak için gökten yere
Ebrler üstünden el etmiş gelen rüzgâra su

Varmak arzular yorulmak bilmeden deryâlara
Vaslına ermek için durmaz akar enhâra su

Teşne gönlüm öyle ister varsa gerçek bir hekim
Gönlü çöl olmuşların ağzın açıp aktara su

Sâlih işler işleyen kullara yol vermiş deniz
Zâlimin dört bir yanın dalgayla örtüp sara su

Kaynağından içsin âbın dostlarım bulsun ferah
Her ne yerden içse de tatsız gelir ağyâra su

Önder Çağırın

Susamak

Basamak basamak kurulmuş pusu,
Merdiven çıkmayan basamak bilmez.
Maksûda kavuşmak için akar su,
Mizâcî su olan susamak bilmez.

Önder Çağırın

Şiir İklîminde Gezinti

Ey gönlümün dili, gözümün seli
Güzel duyguların hamalı mısın?
Bazan kırlar boyu çiçek bezeli
Bazan elbisesi yamalı mısın?

Her çırpınışında birşeyler gizli
Peri ülkesinin masalı mısın?
Sözün içinde söz... Anlam dehlizli
Kelâm çobanının kavalı mısın?

Gezintin âhenkli, kayığın renkli
Deniz rüzgârının uysalı mısın?
Yeşil vâdilerde beyaz çelenkli
Dağ marallarının kumralı mısın?

Gâyesiz iklîme götürme bizi
Birlik denizinin kumsalı mısın?
Gemi sıfatında gezdir denizi
Sen de gönlüm gibi sevdâlı mısın?

Önder Çağırın

Şiirler ve Şâirler

Şiirler odur ki anlatsın
Ödur ki her gönle ok atsın
Anlatsın, ok atsın, çınlatsın.

Şâirler odur ki dinletsin
Ödur ki derinden inletsin
Dinletsin, inletsin, iletsin.

Önder Çağırın

Tecelli

Tecelliyi gören göze ibretlidir ayadaki;
Gören göze rüyâ değil, gördükleri rüyâdaki,
İbretlidir gördükleri mâhîlere deryâdaki.
Ayadaki, rüyâdaki, deryâdaki ibreti gör,
Gel ey gönül, gün dolmadan dünyâdaki ibreti gör.

Önder Çağırın

Temiz Hisler

Gönülden süzülen tertemiz hisler
Bulanmadan akan rûh ırmağını
Deryâya açarak şefkatle besler.

Eritir kalplerin buzlu dağını
Nağmeler söyleyen derin sızılar
Müjdeler Mecnûn'a ak toprağını.

Bir gün ömür gibi solar yazılar
İşitilmez olur kulakta sesler.
Fakat her sükûtta aks-i sadâ var:

Gönülden süzülen tertemiz hisler.

Önder Çağırın

Tercihim

Alıyorum,
Petek petek
Bal diyerek
Alıyorum.

Çalıyorum,
Birkaç dirhem
Gönle merhem
Çalıyorum.

Dalıyorum,
Bazan pusu
Bazan da su
Dalıyorum.

Salıyorum,
Mecnûn ile
Gönlüm çöle
Salıyorum.

Kalıyorum,
Özüm bunda
Hak yolunda
Kalıyorum.

Önder Çağırın

Tevhît Feneri

Dalıp çıkan kayguların içinde
Tevhît feneriyle sâbit hizâmız.
Yanıp sönen duyguların içinde
Aşkın ile aydınlanır fezâmız.

Önder Çağırın

Vuslat İçinde Hasret

ihlâs mürekkepli Őir
ne zamandır oltama takılmıyor
iflâs Őiirleri bir bir
kesip tartısız satmaktan yılmıyor

seni bekleyen topraktan
yolup atmıŐlar san'at girdâbına
burda yüzenler mutantan
hiçbiri sığmıyor kendi kabına

sense sessiz sadâ gibi
serâba konmuŐ beyaz gvercinsin
hangi avcının nasıbi
ektiği hayâl okuyla sevinsin

vuslat içinde hasretten
kıvranan mecrâya düŐtün dŐeli
halâs değilsen kesretten
mŐtekîyim senden gözümün seli

nder ağıran

Ya İtaat Ya Terk

Ferhâd-ı zamâne bahâra dargın
Dağların bağrında kış ayaz ayaz
Yürekler dağlanmış, gönüller kırgın.

Bu yakıcı soğuk bu iklîme az
Ferhâd'ın dağları gönülde aysberk
Ne bahâr dayanır buna ne de yaz.

Bu dağı delmek zor, buzları çok berk
İğne ile kuyu kaz yorgun argın
İşte parola: Ya itaat ya terk!

Ferhâd-ı zamâne bahâra dargın.

Önder Çağırın

Zamânede

Zamânede bir kimseye sırrım vermem, zâlim çıkar
Bir kimseye kötü deme sonra belki âlim çıkar
Sırrım vermem, sonra belki âh u vâhım, hâlim çıkar
Zâlim çıkar, âlim çıkar, hâlim çıkar zamânede
Bir kimse ki ehl-i hâldir, sâlim çıkar zamânede.

Önder Çağırın